

[Arne Melchior]

ninger, men hvor der udtrykkeligt står, at de pågældende busser skal være adgangsegnede for handicappede, men selv det kan hr. Bakholt altså ikke bekvemme sig til at råde sin gruppe til at stemme for. Vi er altså dybt uenige, og det må vel gerne fremgå af en debat, uden at den af den grund er hverken bombastisk eller ophidset.

Formanden:

Hr. Aagaard for den forhåbentlig sidste korte bemærkning i denne stribe.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Fra konservativ side kunne vi ikke drømme om at bebrejde kolleger et engagement, og der har virkelig været et engagement i denne sag fra alle partiers side. Sjældent har et udvalgsarbejde været så grundigt om et enkelt spørgsmål.

Jeg vil blot sige til hr. Arne Melchior i anledning af de udtalelser, der er faldet, at jeg føler, der er grund til at glæde sig over, at der nu er fuld overensstemmelse om de beløb, der er stillet til rådighed i de kommende 5 år. Derefter må man vurdere, hvilke resultater den nye teknik har bibragt det område, som jeg tror vi alle føler trænger til den rigtige løsning, og den har vi heldigvis under udvalgsarbejdet kunnet konstatere er på vej, således at vi får den rigtige teknik ind.

Lad os glæde os over det og om 5 år tage op, hvorledes det er lykkedes!

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg er overbevist om, at alle er interesseret i og gerne vil arbejde på at gøre det så godt som overhovedet muligt for de handicappede.

Motiverne vil jeg ikke tvivle på hos en eneste, uanset hvilke opfattelser man har. Det, der har givet anledning til megen debat i udvalget, er ganske enkelt, om det beløb, man nu investerede, også blev rigtigt anvendt. Kunne man få mere for de samme penge, eller kunne det eventuelt komme til at gå ud over andre handicappede? Det kan være så forskelligt at være handicappet, nogle er selv i stand til at køre til busen, men langt de fleste er ikke i stand til det og skal have hjælp af forskellig art. Det vil blive dejligt den dag, hvor ikke bare busser, men også tog er indrettet sådan, at de kan betjenes af alle. Jeg tror, det tager meget lang tid.

Det, der er godt i ministerens bemærkninger og i udvalgets tilslutning, er sætningen om, at de handicappede nu selv skal være med til at afgøre, hvad der er brug for. Det må så gælde alle de handicappede, både dem, der er i stand til at færdes selv i deres kørestole, og dem, der ikke er i stand til det.

Min bekymring har været, at det skulle komme til at gå ud over f.eks. de mennesker, der i dag får tildelt en bil, fordi den kollektive trafik ikke er så god, så de ville miste denne ret. Det kunne være, at amtskommunen ville afslå en bil til den handicappede selv eller eventuelt til en ægtefælle, fordi man nu kunne benytte noget kollektivt, men der vil gå adskillige år, før det bliver en realitet.

Jeg tror, det er et meget begrænset antal, der selv er i stand til at køre, men jeg er enig i, at vi bør arbejde for, at de får muligheden, og det vil Kristeligt Folkeparti fortsat være med til at arbejde for.

Vi mener ikke, at det, vi har vedtaget i dag, er det eneste rigtige. Jeg synes, at udvalget har været præget af en meget stor vilje fra alle sider til at gøre det rigtige, men også af en usikkerhed om, hvorvidt det nu også var den rigtige måde at investere netop de penge på. Der er ikke én, der på nogen måde har sagt noget imod de handicappede. Det må stå helt klart, og det gælder alle udvalgsmedlemmer. Derfor synes jeg også, vi skal glæde os over de beløb, der nu er sat af. Vi skal glæde os over, at ministeren lægger op til, at de handicappede selv skal have indflydelse og være medbestemmende. Vi skal også, som hr. Arne Melchior sagde, følge det meget nøje. Jeg vil gerne være med til i maj næste år – hvis vi er herinde – at se på, om det er fulgt op, om det har fungeret, eller om vi skal have en anden ordening. Det ligger der i det fra vores side.

Vi bakker op bag ministeren, fordi vi tror, at der virkelig er realitet og velvilje i det, og jeg er også enig i, at man skal forpligte alle kommuner og amtskommuner til at leve op til det. Vi kan samarbejde i den næste samling om at sige til kommuner og amtskommuner: Nu skal I leve op til mindstekravene, samtidig med at vi fortsat arbejder for at få så gode ordninger som muligt.

Der vil forhåbentlig komme den dag, hvor alle offentlige transportmidler er tilgængelige for alle. Jeg tænker ikke bare på handicappede, men også på folk med barnevogne, for de har